

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bavaria Sancta Maximiliani Sereniss. Principis Imperii,
Comitis Palatini Rheni, Vtrivsq. Bav. Dvcis Avspiciis**

Rader, Matthäus

Monachii, 1615

B. Geroldvs Boiorvm Prætor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79686)

B. GEROLDVS PRÆTOR BOIORVM.

Nulla fides, pietasq; viris, qui Castra sequuntur:
 Dixerat haud falsa prisca Thalia fide:
 De Iouis hoc stygij sed dixerat arma sacutis;
 Sanction est Christo sub duce militia,

Pro cuius dum iure pius capit arma GEROLDVS,
 Ictus pagana cuspide victus obit.
 Sed quasi vicisset, suscepit ab æthere laurum:
 Pugnantis mentem spectat ab axe DEVS.

B. GEROLDVS

BOIORVM PRÆTOR.

Sueuiâ transiit hæc virtus in Boicam, tum cum status Boiorum in aliam Reipub. formam est commutatus; 1300CLXXXVIII. Eginhardus de Carolo Mag. Valafridus abbas Augiensis, Petrus Monachus M. Velferum lib. VI. Rerum Boicarum in edico. noui quippe Reges, nouas condere leges consueuere. Carolus Magnus, uti in ejus actis cognoscas, Thassilone exauctorato, & in Cœnobium cum Theodone filio re-

truso, Geroldum hunc Boicæ, in prouinciæ formam redactæ præfecit: qui vir, quantus, quàmque illustris cum genere natalium, tum virtutis gloriâ fuerit, ex M. Velferi II. viri Augustani, libro sexto rerum Boicarum, nondum in lucem emisso, accipe.

Hunc (Geroldum) veteres scriptores comitem & consiliarium, atq; signiferum Caroli promiscuè dixerunt, non nemo consanguineum. Alij Gerardus, Kerardus, Ceroiti nomine, Ducisque appellatione in illo abusi sunt: & plura præter hæc, præterque verum affinxerunt, quantum quidem ex ipsâ re conjecturam facio. Domino Sueuum, Hildegardem sororem habuisse, amplissimam præfecturam affinitatis suffragatione a Carolo consequutum, certis monumentis comperi. Valafridus Augia in Acronio lacu Abbas, siue equalis huic ætati, siue suppar, in signe virtutis testimonium, quanquam duris & incultis versibus perhibuit.

Hic vir in hac patriâ summâ bonitate nitebat,
Moribus egregius, verax, mansuetus, honestus,
Cui Regina soror, Ludouici chara genetrix
Hildegardis erat, parili bonitate venusta,
Viribus ille potens, sanctoque potentior actu.

Augienses annales Pussenium Comitem appellant. Pussen in excelsâ Sueuiæ monte arx sita, nomen retinet. Hanc illi patriam sedem fuisse, sit verisimile ditione longè protensâ. Cum liberis careret, amplum patrimonium locis ferè sacris, Augiensi imprimis, & Sangallensi Monasterio dilargitus est, piam & prudentem rationem secutus, quam idem Valafridus explicat.

Defuerat soboles, pariterque & defuit hæres:
His igitur verbis sese compefcere cepit:
Denegat heredem Dominus, manet ipse superstes,
Quod dedit, accipiet, Mariæ commendo beata.
Sic votum factis sequitur. Magis omnibus isti
Profuit ille loco, cujus nitet Augia donis.

Et Paderbornæ Geroldi opus memoratur, sacra ædicula, quam Græcis artificibus vsus, horum enim tum maxima erat existimatio, condidit; eam post annos ducentos vetustate fatiscentē Meinyyer-

D E B. GEROLDO.

cus Episcopus restituit. Neque nos longius prouectos piget, quo fuliginem memoriae viri excellentis multorum annorum situ obductam detergeremus. Hæc Velferus, qui mortem eius stilo prosequutus in hæc verba scribit: Anno nonagesimo nono (post septingentesimum intellige) Hunnicum bellum recrudescens, Veteri verbo fidem asseruit, metum non diuturni officij custodem esse. Ad primum tumultus nuncium armati accurrere Ericus Foroiuliensium dux, & Geroldus Boice præfectus. Enimvero utriusque virtutem perfidia interceptam fortunâ destituit, ut bellum Francis cetera incruentum propemodum unisunestarent. Ericus Tharsaticam, quæ Liburnia ciuitas ad mare sita, obsidione cingens, homo militaris, multis Victorij clarus, oppidanorum insidijs circumuentus, ignarâ morte perimitur. Sigebertus à suis casum scripsit, nos plures, & sine controuersia grauiores testes, principem Eginhardum sequimur. Geroldus nihil propiore casu, acie instructâ, manus jam conferturus inter ordines obequitans, dum aptâ oratione militum animos erigit, certam aduersus hostem eum victoriam spondens, quisspem adhuc omnem in fugâ posuerit, incertum cuius virtute an scelere improviso cecidit, nam equites eum comitati duo, simul interfecti sunt. facti auctor latuit, corpus in Augia Monasterio conditum cum Epitaphio.

*Mole sub hac magni seruantur membra Geroldi,
Hujus jura loci cunctis qui viribus auxit,
Pannonijs verâ Ecclesie pro pace peremptus
Oppetit sauo Septembribus ense Calendis,
Sideribusque animam dedit. Artus Saxo fidelis
Abstulit, huc retulit, dignoque hic clausit honore.*

Mortui ingens fuit existimatio. Vetinus Monachus post hæc vigesimo quinto, eriduoprius quàm vitâ excederet, viso diuinitus objecto, Martyribus annumerandum monuit, uti ab Heitone Basiliensi Episcopo, qui Vetino familiariter usus est, proditum: De Geroldo, inquit, etiam quondam Comite dixit idem Angelus, quod in requie esset, gloriæ Martyrum adequatus. Zelo, inquit Dei, in defensione sanctæ Ecclesiæ infidelium turbis congressus, temporalis vitæ dispendia passus, ideo æternæ vitæ particeps est factus.

S. CAROLVS